

Eugeniusz Siluk – SP9CWF, urodzony 19 stycznia 1937 roku.

W maju 1966 roku otrzymał licencję nasłuchową Nr 321, znak SP9 1321. W tym okresie zrobił kilkaset nasłuchów. Następnie w listopadzie 1966 roku przystąpił do egzaminu na świadectwo uzdolnienia. Wynik był pozytywny. W 1967 roku wystąpił z pismem o uzyskanie licencji nadawczej, którą otrzymał w 1968 roku.

Wraz z kolegą Marianem SP9CWJ wystąpił do Państwowej Inspekcji Radiowej o przydzielenie znaku klubowego dla Związku Harcerstwa Polskiego w Lublińcu. Otrzymali znak SP9ZAK. Pod tym prefiksem nawiązali łączności z różnymi zakątkami Świata i przy tym szkolili młodzież.

Kilku kolegów przez nich przygotowanych zdało pozytywnie egzaminy i dołączyło do zacnego grona krótkofalowców. Niedługo po tym zrodził się w Jego głowie pomysł na utworzenie klubu dostępnego dla jeszcze szerszej grupy młodzieży. Po uzgodnieniach z kolegami: SP9AYB i SP9FVL wystąpili z pismem do PiR w Katowicach o licencję klubową. W 1974 roku otrzymali znak SP9PEW i od tego czasu pełnił funkcję prezesa klubu. Klub w początkowej fazie znajdował się w zakładzie Lugamet w Lublińcu. Kiedy dostali wypowiedzenie podjął starania o nowy lokal. Jego celem było propagowanie krótkofalarstwa wśród młodzieży i w związku z tym często odwiedzał szkoły. Jedną ze szkół, w której prowadził zajęcia z uczniami była Szkoła Podstawowa w Sadowie. Do dyspozycji otrzymał dwa małe pomieszczenia, bo chętnych dzieci było wiele. Był to rok 1978. Szkolił młodzież i uczył podstawowych zasad łączności. Radiostacja była amatorska UW3Di – Jego konstrukcji. Prowadził łączności w Polsce jak i z zagranicą. Zajęcia cieszyły się powodzeniem wśród dzieci i uznaniem wśród rodziców. W 1981 roku TV Katowice nakręciło z Nim film, w którym przedstawił naszą pracę krótkofalarską. Niestety nie został on wyemitowany ze względu na sytuację polityczną polski. W tym roku ogłoszono, jak wszyscy pamiętamy, stan wojenny. Jego działalność w Sadowie zakończył w 1983 roku.

W 1984 roku dzięki swoim staraniom otrzymał pomieszczenie dla klubu w Miejskim domu Kultury w Lublińcu. Klub mieścił się trzy małe pomieszczenia. Wraz z kolegami wyremontowali je. Zorganizował maszty kratownic do anten. Klub zaczął działać ponownie. Do klubu uczęszczało wielu uczniów zainteresowanych tym hobby. Kierownikiem radiostacji był Jurek SP9AYB, operatorem – Karol SP9FVL. A On nadal pełnił funkcję prezesa. Prowadzili łączności krajowe jak i DX. Jego celem nadal było zrzeszenie w ich klubie jak największej ilości uczniów, których przygotowywał do uzyskania licencji. Wielu kolegów otrzymało dzięki zdaniu egzaminów znaki krótkofalarskie. Są to: SP9LDI, SP9LDH, SP9UNK, SP9UXU, SP9RTK, SP9SNZ, SP9UOA, SP9UOD, SP9WZK, SQ9FVA, SQ9FVD, SQ9FVG, SQ9HHW, SQ9QLL, SQ9FVE, SQ9DXA. To był wielki sukces!

Przy każdej nadarzającej się okazji brał udział w miejskich imprezach, na których prezentował działalność krótkofalarską prezentując łączności krótkofalowcami w kraju jak i poza Polską. Hobby szerzył również udzielając wywiadów lokalnej prasie.

19 maja 1999 roku zorganizował w Miejskim Domu Kultury wystawę radia i urządzeń krótkofalarskich. Przyjechała TV Katowice, a emisja programu prezentująca wystawę niebawem odbyła się w regionalnej TV Katowice.

Prowadzenie klubu SP9PEW zakończył w 2001 roku. Pałeczkę przekazał młodszemu koledze, jednak działalność klubu trwała pod jego zarządami tylko 1,5 roku. Reaktywacja klubu nastąpiła w 2014 roku. I ponownie koledzy wybrali Jego jego prezesem. Jednak ze względu na stan zdrowia był zmuszony zrezygnować z tej funkcji. Tę funkcję objął kolega SP9TDX.

Krótkofalarstwo to całe Jego życie, I jemu też poświęcił wiele swojego prywatnego czasu, zapału, energii. Wypełniało mu każdą wolną chwilę, ale też tę, którą miał poświęcić rodzinie. Był aktywnym członkiem PZK i opłacał regularnie składki i szczylił się nosząc w marynarce znaczek świadczący o Jego ukochanym hobby. Należy do klubu Old Timer. Ma Nr 140. Opublikował w książce SP4BBU swoje przeżycia związane z krótkofalarstwem.

Jest bardzo aktywny w szkoleniu krótkofalarskim młodzieży. Wyszkolił znaczącą grupę krótkofalowców którzy są aktywni w eterze. Znaczna ich część jest członkami PZK.

Jego zaangażowanie w szkoleniu młodzieży oraz działania dla dobra PZK zasługują na to wyróżnienie. W dalszym ciągu jest aktywnym krótkofalowcem. Na każdym kroku zaznacza swoją miłość do fal radiowych.

13 maja 2017 odznaczony Odznaką Honorową PZK.

Opracował SP9HTY